ANUL XIII No. 1774 — 4 PAGINI 3 LEI — Joi 8 August 1935

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . . LEI 1000
Pe șase luni 500
Instituțiuni, Cluburi și Proprietari 2000

COTIDIANUL SPORTULUI ROMÂNESC
Birourile : STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2 — BUCUREȘTI.
Fondatori: E. EMILIAN și E. MUNTEANU — Director: AL. MUNTEANU — Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE

PUBLICITATEA DUPA TARIF
Telefon : Direcție 3.26.60 / Administrație 3.26.60 / Redacție și Provincie 3.26.69

Degrevarea fiscală a cluburilor

Din coprinzătorul discurs rostit Duminecă de d. dr. Aurel Buteanu s'a desprins puternic accentul cu care oratorul a subliniat necesitatea imediată de a se reduce fiscalitatea federală.

D. Buteanu a fost clar. A pus față în față bilanțul F.R.F.A. cu bugetele cluburilor diviziei naționale. Deoparte excedent, de cealaltă deficite îngrijorătoare. Iar concluzia, foarte logică: să se reducă veniturile federației, să se reducă taxele. Federația are nevoie de un buget anual. Cluburile să-și ia sarcina de a-l acoperi prin o cotizație fixă și proporțională cu categoria în care se află. Bunăoară: un club din divizia națională A. să plătească 25 mii lei pe an; unul din divizia B. 10.000 lei.

In modul acesta, nevoile financiare ale federației vor fi acoperite. Iar cluburile vor plăti mult mai puțin decât plătesc astăzi, pe nesimțite.

Apelul d-lui Buteanu, a găsit, firește, aprobarea tuturor conducătorilor de grupări mari. Dar a fost respins. Sau mai bine spus, nu a fost luat în considerare. S'a smuls doar o aprobare simbolică: Chestiunea va fi examinată.

Apelul a fost însă sincer. El traduce o stare autentică de fapte. Și are nevoie de o soluție.

Se pune însă întrebarea: poate fi el soluționat în sensul celor cerute de grupări?

Federația noastră are însă necesități financiare. Proectează construirea unui imobil propriu, proect de care sunt legate multe speranțe. Cau tă un antrenor. Va pune în aplicare un program pentru redresarea nivelului technic și moral al footballului românesc. De unde fondurile necesare? Dela matchurile internaționale.

Aceleași cluburi cari pretind degrevarea fiscală cer însă federației să nu organizeze nici un match internațional. Nu e vorba — firește — de turneul în Europa de Nord, turneu căruia nu i se poate găsi astăzi nici o justificare de ordin technic sau material. Este vorba de principiu. Federația să organizeze cât mai puțin. Și atunci? Cum se pot împăca cele două necesități, la fel de actuale, la fel de stringente?..

Se pare că federația a găsit drumul mediu. Pentru moment, nu va reduce taxele, căci nu are alte posibilități de a satisface exigențele bugetului său. Odată cu organizarea Balcaniadei însă, proectele mari ale Rombolului vor putea fi îndeplinite.

Și atunci — a declarat-o Duminecă d. Viorel Tilea — nu numai că va reduce impozitele. Le va desființa pur și simplu. Ca în Belgia.

Federația va putea trăi prin propriile ei mijloace, din beneficiile celor câteva organizări de matchuri internaționale cari îi vor revenî.

*

Iată așadar cum se prezintă problema taxelor pe care d. Buteanu — care a exersat-o pe spinarea clubului său și o simte foarte bine — a dorit-o rezolvată cât mai repede.

In aceiași situație sunt dealtfel toate propunerile — interesante și utile — cari au fost fluturate în adunarea generală. Ating probleme de strictă actualitate, dar nu pot fi rezolvate pe loc. Necesită studii amănunțite și o adaptare la situația nouă a footballului românesc.

Iată rostul adunării generale extraordinare care va avea loc la iarnă și dece găsim deplasate protestele strigate atât în adunare cât și într'o parte din presă: tergiversare... amânare la calendele grecești...

Cei cari acuză aceste intenționi sunt ori demagogici, ori lipsiți de simțul realității.

ION VORNIC

O încordare gravă și neașteptată în raporturile româno-maghiare

Echipa studențească nu mai pleacă la Budapesta

Turneul echipei Hungaria n'a fost autorizat de O. T. T.

Stadiul actual al raporturilor înseamnă o ruptură inevitabilă

Eri și alaltăeri s'au produs câteva fapte de o enormă gravitate pentru desfășurarea raporturilor româno-maghiare.

Gravitatea lor este cu atât mai mare, cu cât consecințele sunt greu de calculat și remedii pentru situația de acum, nu prea vedem.

Informațiile de mai jos, din care reese întâmplările din ultimele două zile, le deținem dela d. dr. A. Buteanu, care a jucat un rol principal în decursul tratativelor dintre București și Budapesta.

O. T. T. refuză autorizarea turneului Hungariei

Se știe că la 11 și 13 August urma să joace la Cluj echipa pestană Hungaria. Ministerul de Interne autorizase intrarea în țară a echipei.

D. dr. Buteanu a comunicat acest lucru ungurilor.

Mai mult, M. L. Sz. a dat cuvenita aprobare și totul era considerat ca lucru aranjat.

Iată însă, că Luni, se produce prima surpriză.

O. T. T. NU AUTORIZA TURNEUL ECHIPEI HUNGARIA.

Pe noi nu ne-a surprins această veste, deoarece știam că O. T. T. este un for care lucrează mai mult după alte criterii, decât după cele sportive.

Alarmat de «bomba» dela Budapesta, d. dr. Buteanu a luat contact cu d. Kelemen, președintele O. T. T.-ului.

D. Kelemen a făcut observația că nu înțelege raporturi numai în domeniul footballului.

Replica pontifului clujan a fost promptă.

D. dr. Buteanu a comunicat că gruparea Universitatea este dispusă să primească o echipă ungară de waterpolo, precum și echipa de football a studenților unguri, iar pe cicliștii vecinilor noștrii i-a invitat la Turul României.

După cum se vede d. dr. Buteanu a fost foarte conciliant, mai ales că în cele din urmă a propus ca fruntașii sportului maghiar și român, să se întâlnească la Cluj, unde într'o conferință să înlăture toate litigiile.

D. KELEMEN DEVINE FOARTE EXIGENT

Președintele O. T. T.-ului n'a acceptat nici o propunere.

A cerut însă:

C.a guvernul român să garanteze normala desfășurare a raporturilor cu Ungaria.

Cum putea să-și ia d. dr. Buteanu asemenea obligații ?

U. N. S. C. R. REACTIONEAZA

Luând act de situația creată de O. T. T., care împiedică existența unor raporturi normale cu Ungaria, U. N. S. C. R. a înțeles să reacționeze.

In primul rând din motive de prestigiu și în al doilea pentru faptul că realizările din matchurile cu Hungaria, urmau să serveasca la acoperirea unei părți din cheltuelile deplasării la Budapesta.

In semn de solidarizare cu Universitatea, U. N. S. C. R. a anunțat că nu participă la jocurile Universitare dacă O. T. T. nu autorizează deplasarea în România a clubului Hungaria.

Și termenul de răspuns a fost până aseară la ora 19.

Până aseară nu a venit nici o comunicare dela Budapesta.

In consecință ne-a comunicat d. dr. Buteanu, raporturile cu Ungaria au devenit imposibile ca și participarea României la jocurile Universitare Internaționale.

*

Toate acestea s'au întâmplat din cauza O.T.T.-ului. Federația ungară de football a avut o atitudine demnă și a încercat cu orice chip să evite un conflict.

*

D. dr. Buteanu a înaintat eri un raport ministerului de Interne, altul la U. F. S. R. și un al treilea la F. R. F. A., în cari face o expunere obiectivă a situației.

Lis.

Versuri postume

Adunarea generală

Freamătă întreg poporul,
Suburbii și Capitală,
Azi la Roxy e premiera:
«Adunarea Generală».
Iată limuzini afară,
Lume fină și cochetă,
Toți crezând că azi la Roxy
Se lansează o nouă Greță.
Totuș a venit și plebea
Cu șuriu'n buzunar,
Ca să vadă seria doua
Cu Tom Mix și Zigomar.
Plătitorii plus aceia
Cu bilete de fapoare,
Au făcut înghesuială,
Lume multă și'n picioare.
Scaune și candelabru,
Pian, mă rog decor feeric,
Atențiune că începe,
Una, două, întuneric...
Chiar și opoziționiștii,
Dealtfel băieți de viață,
Văzând că începe filmul
S'au întunecat la față.
Ca să aibă onor public
Încă-o leacă de plăcere
S'a decis să se ruleze
Și o strașnică «vedere».
Toluși cei din opoziție
Stau retrași și cam tăcuți
Căci deși este «vedere
Nu prea sunt bine văzuți.
Insfârșit începe filmul
Lumea se îndreaptă bine
Și e de-o atenție rară,
Ce-i frumos acuma vine
Numai biata opoziție
Stă pe-o rână (nu-i minciună)
Căci deși e opoziție
N'are o poziție bună.
Filmu'ncepe să ruleze,
Merge iute, parcă-i vântul,
Vine-o scenă cu mult comic;
Opozanții iau cuvântul.
Unul tace ca un pește,
Toți privesc la orator,
Iară galeria țipă:
«Huuo, noi vrem film sonor».
Intervine regizorul,
De, e cinematograf,
Bietul om deschide gura
Însă face numai praf.
Zece opozanți deodată
Vor să facă și mardeală
Fiindcă scena nu-i turnantă
Și nu-i rost de «învârteală».
Leaderul se'nfige iute,
Nu e vreme de-așteptat,
Bea o doniță cu apă.
Și vorbește răspicat.
— Noi vom ține federația,
La putere am venit.
Unu însă-l recunoaște:
— Ista-i dela «Maglavit».
Sala e electrizată,
Se oprește răsuflarea,
Vine scena cea mai tare,
Chestia aia cu votarea.
Unde's voturile Doamne?
Opozanții se agită
Caută prin buzunare
Cu emoție și palpită.
Unul le-a lăsat acasă
Altul pela garderobă,
Celuia cu «grosul mare»
I le-a ars servanta 'n sobă.
Caută cu'nfrigurare,
E'n zadar, nimic nu-i scapă,
Disperați încep să joace
Jocul ăla: «Foc și apă»
L-au chemat și pe Nick Winter,
Voturile să urmărească,
Dar degeaba, căci nici unul
Nu putură să găsească.
Iată însă, ce minune,
După ce-a trecut o oră,
Toți în culmea fericirii
Opozanții trag o horă.
Chiote de bucurie,
Se dansează cot la cot,
Își sărbătoresc succesul:
Au găsit pe jos un vot.

A. NOL

Titanii aerului

Aviatorul rus Levanevsky încearcă din nou sborul transpolar

Sburătorul-geniu Willy Post se pregătește pentru un nou înconjur al lumii

In ciuda sforțările pe cari fiecare stat le face pentru a da aviației rostul de armă, de aparat războinic, ea rămâne totuși un sport. Un sport în toată accepție cuvântului, în care îndrăzneala, virtuozitatea, rezistența și calitățile individului sunt coeficiente la fel de importante.

In ciuda rostului care s'a dat aviației însă, ea rămâne deci un sport. Și aceasta datorită câtorva individualități, cari cu sacrificiul vieții lor au adus omenirii și aceasta ultimă biruință: cucerirea atmosferei.

Garda titanilor aerului cari a avut precursori în faimoșii dar nefericiții Nungesser și Coli și pildă măreață în eroicul Lindbergh, se înmulțește astăzi cu două figuri epocale: Sburătorul-geniu Willy Post și gloria proaspătă — aviatorul rus Levanewsky.

O NOUA TENTATIVA DE SBOR TRANSPOLAR

Aviatorul rus Levanevsky s'a ridicat în zorii zilei de Sâmbătă în văzduh, plecând dela Moscova spre San - Francisco deasupra Polului Nord.

Aviatorul a mers voinicește, aliceea avionului său a străpuns frigul din ce în ce mai înțepător, dar aproape de pol țevile de ulei au plesnit. Levanevsky n'a desnădăjduit. A întors avionul motorul funcționa încă bine — și a revenit la Moscova.

Acuma prepară un nou sbor transpolar. Țevile de ulei au fost reparate, motorul este în perfectă stare de funcțiune. Deci așteaptă doar condiții meteorologice favorabile.

Căci pentru reușita sborului, timpul frumos este indispensabil. Avionul va trebui să sboare destul de jos deasupra regiunilor înghețate ale Polului pentru a putea suporta frigul excesiv. Pericolul constă în eventuala formare a unei poighițe de ghiață pe aripi.

Și până astăzi n'a fost inventat nici un dispozitiv special pentru a înlătura acest pericol.

Pe de altă parte, avionul este supra încărcat cu provizii alimentare, căci s'a prevăzut eventualitatea unei aterizări forțate în regiunea polară și s'au luat alimente pentru timp de 3 luni.

Pentru a da o imagine asupra pericolului extraordinar și imprevizibile pe cari le prezintă acest sbor, este suficient să arătăm că mai toate spărgătoarele de ghiață sovietice sunt plasate actualmente în regiunea Polului.

Plecarea lui Levanevsky n'a fost încă anunțată.

TENTATIVA LUI WILLY POST

Dacă Levanevsky aleargă abia după popularitate, ce resort împinge pe Willy Post, faimosul aviator american, să-și riște din nou viața într'un raid în jurul lumii, altul decât mirajul sportului?

Post, glorios deținător al recordului de înălțime și realizatorul primului raid complect în jurul lumii este desigur cel mai curajos aviator pe care l-a cunoscut omenirea. Cel mai curajos și — pare-se — cel mai norocos, dacă noroc se mai poate numi preciziunea cu care americanul realizează tot ce își propune să facă.

Acum, Willy Post prepară un nou raid în jurul lumii. Va depăși concurența, va sbura peste nemărginirea oceanelor, dece? Din nevoia de a adăoga un galon la cele pe cari le-a cucerit. Atât de sigur este Post de reușita acestei noi tentative încât se încumetă să ia în carlinga avionului său două femei: pe soția sa și pe o tânără «miss» de origină rusă, care-i va servi de interpretă.

De unde poate veni salvarea atletismului românesc

Rețete vechi dar totuși bune. O acțiune energică și bine îndrumată în școală, universitate, armată și marile industrii precum și o conducere pricepută pot ridica mișcarea atletică

In cadrul unui articol apărut acum vreo nouă ani tot în coloanele acestei gazete — cât de repede trec anii — analizam situația atletismului românesc și menționam zadarnicele eforturi pe cari le făceau pe acea vreme oficialii, pentru a veni în ajutorul atletismului.

Scriam atunci că zbuciumul conducătorilor era un simplu paleativ și că singura posibilitate de salvare a atletismului românesc o constitue organizarea și popularizarea lui metodică în școală, armată și marile industrii.

A trecut de atunci aproape un deceniu și mișcarea atletică românească nu numai că nu a cunoscut o soartă mai bună, dar putem spune că situația ei este mai precară ca acum zece ani.

Este suficient să aruncăm o privire asupra rezultatelor ce se obțin în alte țări, pentru a ne da seama de inferioritatea noastră.

Și pentru aceasta nu este nevoie să ne comparăm cu state ca: Germania, Ungaria, Italia, etc., care și acum zece ani ne erau superioare, ci este deajuns să admirăm ce a realizat în zece ani Polonia, Jugoslavia, Belgia și Cehoslovacia, țări cari în anii 1925-26 ne erau inferioare și cari astăzi atât din punct de vedere technic cât și administrativ, sunt cu mult înaintea noastră.

DECE SUNTEM INFERIORI

Motivele inferiorității noastre? Ele sunt multe și variate. Cine a urmărit rubrica atletică în decursul acestui lung șir de ani, s'a putut edifica complect asupra situației atletismului nostru, cărula din an în an, pare că i se rezervă o soartă tot mai tristă.

(Citiți continuarea în pag. II-a)

Un mare campion, un campion cu adevărat sportiv: Marcel Thil

Un interesant interview cu idolul Franței sportive

Excelentul cotidian francez «Paris Soir» publică un interesant interview luat campionului mondial la categoria mijlocie Marcel Thil, în timpul vacanțelor sale.

Il redăm în întregime întrucât din cuprinsul lui vom vedea apărând un campion, adevărat sportiv, cu un caracter nealterat de fumurile gloriei.

„Intr'o mică ulicioară din Neuilly-Plaisance, împărăția burgheziei mărunte, care nu ia contact cu orașul decât prin sgomotul îndepărtat al acestuia, oprim mașina noastră.

Desigur că vedeta noastră locuiește aici. O sonerie mică mascată de iederă, trezește porțile unei vile elegante.

D-na Georgette Thil se grăbește să ne deschidă. Lucește toată, unsă cu o cremă pentru soare.

— Soțul meu e plecat de azi dimineață. Telegrama d-stră a ajuns prea târziu, ca să-l împiedice dela plecarea la pescuit, sportul lui favorit...

— Dar boxul?

— Bine înțeles, în afară de box.

— Pescuește departe de aici?

— Aproape de Vesnon...

— S'a făcut. Vă luăm cu noi. Va fi desigur o frumoasă surpriză.

Zece minute — un record femenin, desigur — pentru a îmbrăca o rochie

MARCEL THIL

subțire de flanelă — și mașina noastră gonește pe șosea.

UN MENAJ PERFECT

E atât de drăguță d-na Georgette Thill, simplă, de o cuceritoare voioiciune. Dacă Marcel Thill va rămâne un perfect camarad și își va păstra senina sa filosofie pe drumul norocului și gloriei, aceasta o va datora în bună stare micuței sale soții, care a știut să-i țină întotdeauna capul limpede în vârtejul titlurilor de box, care se ingrămădesc în jurul lui.

Ne vorbește simplu și convingător:

— Boxul?... o meserie ca oricare alta, destul de grea, bineînțeles, dar care rentează și îți cere să știi când să te oprești... Marcel și cu mine, ne sfătuim mereu la sfârșitul fiecărui sezon și convenim regulat că acesta a fost ultimul.

Dar dacă el este mereu în formă... de ce să nu profite?

Când veți auzi însă de un turneu în America, să știți că acesta va fi cântecul de lebădă al lui Marcel Thil.

De ce? Nu știu, dar o presimt.

NICI O GRIJE

Așteptând această zi, mă încred în bărbatul meu și îi ofer refugiul unei vieți liniștite.

Eu îi țin corespondența și (...ssst), îi semnez dedicațiile pe fotografii.

Multă lume ne cere fotografii în care Marcel ține în brațe micul nostru „bebe".

Lumea adoră în Marcel atât pe boxeur, cât și pe tatăl copilului...

Mașina a străbătut Saint-Germain și rulează acum pe o șosea mărginită de umbra sycomorilor.

Eure lucește printre frunze ca o șosea de argint mișcător.

Aici e pescuirea minunată.

25 KILOGRAME DE PEȘTE

Alunecăm pe marginea râului câteva sute de metri și deodată, în buchetul verde al unor sălcii, apare o barcă.

Doi pescari nemișcați, cu undițele în mână. Un spate de colos, bronzat, ars de soare, numai mușchi: campionul lumei și un vechi camarad, Georges Fere.

Surpriza a întrecut prevederile noastre. Undița lui Marcel sboară în sus și fuge apoi inofensivă pe apă în jos.

Se golesc coșurile. Georgette bate din palme. Sunt aproape 25 kgr. de pește. Undița campionului i-a făcut knock-out.

CINEMA SAU U. R. S. S.

— Am întârziat anul acesta vacanța, ne spune Thil. 15 zile după mat lui din Marsilia și apoi încă 15. Apoi la lucru. Sovietele ne cheamă să facem un volaj, eu și soția mea. Apoi mai avem cinematograful. Știți că am fost angajat ca să turnez „Cheribibi" de Gaston Leroux. Mă voiu hotări zilele acestea.

(Citiți continuare în pag. 2-a)

Echipa României se va antrena cu „Austria"

Modificarea programului turneului vienez

In urma avizului comisiei de selecție, care a opiniat pentru organizarea unui match de selecție, Biroul Federal a luat eri dispozițiile de rigoare.

Pentru 20 August a fost angajat un match România — F. C. Austria.

In această întâlnire federația română va utiliza formația care 5 zile mai târziu va juca împotriva Germaniei.